

[Preben Møller Hansen]

mange mennesker går til grunde i systemet. Det er ikke en udvikling, vi som borgere i dette samfund skal affinde os med. Det er vores opgave som politikere at lave en politik, der sikrer, at ingen bliver bragt ud i en sådan situation.

Noget andet er spørgsmålet om andre former for udvikling. Når man bringer folk ud i denne ulykkelige situation, medfører det tit og ofte indlæggelse på statshospitaler. Det betyder, at kriminaliteten øges, og at vore fængsler fyldes. En sådan udvikling må og skal afskaffes i vort land, som man påstår er et demokratisk samfund. De ulykker, der rammer befolkningen, er store og mangfoldige. Vi kan læse i Statstidende, at i tusindvis af hjem ender på tvangsauktion, og familierne knuses i maskinen, børnene sendes på børnehjem, og hvad ved jeg, fordi vi i dette Folketing ikke lever op til de forventninger, befolkningen må have til os, nemlig at sikre, at der er social trykthed her i samfundet.

Derfor er det et spørgsmål, om vi skal godtage de argumenter, der kommer fra borgerligt hold. Man påstår, at der ikke er nogen muligheder; man har ønskerne og intentionerne om at skabe den fulde beskæftigelse, men udenlandske konjunkturer og andet gør det faktisk umuligt. Det er et tegn på, at man ikke har forstået den betydning, vælgerne tillægger en regering, og at man ikke føler det ansvar, man som regering har over for det folk, man skal regere.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der kan sættes arbejder i gang, der kan afvikle den arbejdsløshed, vi har her i landet. Både kommuner, amter og staten kan få iværksat en lang række arbejdsopgaver, som trænger sig på, og som skal løses. Lad os bare nævne sundhedssektoren som en af dem. Efter at vi er kommet i fællesmarkedet, kan vi læse, at vi har fået ventelister, og at folk venter på at komme på vore hospitaler for at blive helbredt for en sygdom. Det ville vel være rimeligt, om vi sikrede, at der bliver ansat det fornødne personale, således at enhver, der rammes af sygdom, ikke skal gå og vente, men kan blive indlagt på hospitalet og blive helbredt for de lidelser, som sygdommen bringer med sig.

Lad mig også nævne et spørgsmål som daginstitutioner. Vi kan jo læse i BUPL's beretninger om, hvor mange tusinde børn der er på ventelister til børneinstitutioner rundt omkring i landet. Hvad ville være mere naturligt, end at vi som samfund sikrede, at disse ventelister blev

fjernet, således at forældrene ikke skulle bære den tunge byrde, det er ikke at vide, hvor deres børn er placeret? Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at vort land i den grad er blevet ødelagt som en konsekvens af vort medlemskab af EF. Lad os bare som et enkelt eksempel nævne landbruget, herunder gartneriet. Næsten alle gartnerier i Danmark er blevet totalt knust i EF-maskinen. Når vi kører på vejene, kan vi se, at alle drivhusene falder sammen. Som alle ved, har der netop inden for gartnerisektoren – og det kan hr. Risgaard Knudsen jo tale med om – tidligere været i tusindvis af arbejdspladser, men de er gået til grunde. Til gengæld importerer vi agurker og tomater, ja, såmænd også jordbær i januar måned, og bruger et væld af udenlandsk valuta frem for at opbygge gartnerierne, hvilket vi kan gøre ved at få dem opvarmet ved hjælp af den naturgas, der ligger nede i jorden eller under havets bund, således at det i realiteten kun ville koste os etableringsomkostningerne. Kunne det skabe titusinder af arbejdspladser plus lærepladser til unge mennesker, der ønsker at gå den vej, ville meget selvfølgelig være nået på dette område.

Vi har også foran os et hav af små byer med havnefaciliteter, der er brudt totalt ned. Vi ved, at fritidssamfundet vil være en kendsgerning i løbet af de næste 12–15 år, og hvad ville være mere rimeligt, end at vi satte nogle beskæftigelsesarbejder i gang og sikrede, at alle disse små havne blev udbedret, således at de kunne bruges som marinaer til gavn og glæde for dem, der har sikret sig en sejlbad eller anden båd. Der ville være masser af muligheder for beskæftigelse også den vej.

Vi ved også, at ca. 40.000 landbrug er udset til at ende på tvangsauktion ud over dem, der allerede er endt på tvangsauktion. Her er der også i tusindvis af arbejdspladser ude på landet, som kunne bruges til at afvikle arbejdsløsheden med.

Et andet område er fiskeriet. Vi har formentlig en af verdens bedste fiskerflåder. Alligevel oplever vi i kraft af beslutninger i EF, at regeringen lægger op til, at man skal opkøbe skibe for at hugge dem op og dermed destruere arbejdspladser. Det er ikke den vej, man skal gå.

Også inden for den private sektor vil der være rige muligheder for at få skabt yderligere beskæftigelse. Det er ikke alene inden for skibs-